

Chia tay Hà Nội yêu thương
Trên chuyến tàu tốc hành ngày này
Đến miền Nam xa xôi máu lã
Đã vì hai chữ tình lại
Ta phôi xa rời xa quê hương
Xa người bạn thân thân mến
Xa mẹ già nhọc nhằn âu lo

Khi con tàu đang trên đường vào Nam
Ta ngắm cảnh bao la bát ngát
Đẹp tươi hừng vĩ làm sao
Thì Nam Định khi trở lại đã tươi
Khi những giọt mưa đang rơi xuống
Những con tàu vẫn chờ chực mãi.

Qua Thanh Hóa rồi Nghệ An,
Nam Đàn rồi, quê hương Bắc.
Thì Quảng Bình vĩ tuyến mờ mờ
Mặt đất danh hào hùng lịch sử
Nơi đã chia cắt hai miền Nam - Bắc
Bất bao giờ đã ngã xuống nơi đây.

Cũng vào chính cái đêm hôm đó
Là một trận mưa tầm tã
Núi sông Gianh tràn đi khắp nơi
Nhà cửa, ruộng vườn còn đâu nữa
Trên sân ga đường ray cũng ngập nước
Khi đoàn tàu phôi dơng lười lười đây.

Khi qua Đông Hà tàu chạy rất nhanh,
Thì Vĩnh Linh thành công Quảng Trị.
Rời chạy nhanh bằng qua Huế,
Cố đô Phú Xuân cửa nhà Nguyễn.
Chặng đường chốc đã qua đèo Hải Vân,
Sang bên kia là Đà Nẵng thơ thới.

Tôi Đà Nẵng tôi nghé mọt lát,
Rời tôi tiếp tục hành trình vào Nam.
Tôi Quảng Nam đẹp tuyệt làm sao,
Về khu phố cổ Hội An
Tôi đã sinh ra biết bao nghệ sĩ
Tôi Quảng Ngãi quê hương Phan Chu Trinh
Thăm nhà máy lọc dầu Dung Quất.

Rời Quảng Ngãi ta đến Bình Định
Quê hương của anh em nhà Tây Sơn,
Về nhúng môn võ cổ truyền nôi tiếng.
Qua Bình Định ta lại tới Phú Yên
Rời tôi nhanh qua Khánh Hòa,
Ghé biết Nha Trang danh lam thắng cảnh.

Tôi Ninh Thuận rời nhanh quá ghen,
Bình Thuận cát bãi đẹp trông ven đường
Trông như tuyệt vời giữa mùa hè.
Qua bãi cát bãi ta về Đồng Nai
Rừng cao su rừng cà phê rừng lùm
Đi hết đây ta đã sang mọt miền đất mới
Ôi, Sài Gòn đông đúc lùm nhúng nghệ sĩ qua.

TP Hồ Chí Minh ngày 24 /9 2009 **Nguyễn Văn Văn**